

**Informacja o działalności
Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Łomży**

za okres od dnia 1 stycznia 2017 do 31 grudnia 2017 roku.

CZĘŚĆ I

OGÓLNA INFORMACJA O DZIAŁALNOŚCI KOLEGIUM

1. Podstawa i zakres działania Kolegium

Podstawę prawną działania Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Łomży (dalej : SKO) stanowi ustawa z dnia 12 października 1994 r. o samorządowych kolegiach odwoławczych (Dz. U. z 2015 r., poz. 1659 ze zm.) oraz rozporządzenia wydane w oparciu o delegację ustawową.

Zgodnie z wyżej wymienioną ustawą samorządowe kolegia odwoławcze są organami wyższego stopnia w indywidualnych sprawach z zakresu administracji publicznej należących do właściwości samorządu terytorialnego, właściwymi do rozpatrywania odwołań od decyzji, zażaleń na postanowienia, żądań wznowienia postępowania lub stwierdzenia nieważności decyzji w trybie uregulowanym przez przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 roku – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2017 r., poz. 1257 dalej jako – Kpa) oraz ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 roku - Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2017 r., poz. 2011 ze zm. dalej jako – Op). Kolegium orzeka również w innych sprawach na zasadach określonych w odrębnych ustawach.

Obszar właściwości miejscowej Kolegium obejmuje, zgodnie z rozporządzeniem Prezesa Rady Ministrów z dnia 17 listopada 2003 roku w sprawie obszarów właściwości samorządowych kolegiów odwoławczych (Dz. U. Nr 198, poz. 1925), powiaty: grajewski, kolneński, łomżyński, wysokomazowiecki, zambrowski i Miasto Łomża (które jest na prawach powiatu) wraz z gminami objętymi tym obszarem.

Rozstrzygając sprawy indywidualne w składach trzyosobowych, Kolegium związane jest wyłącznie przepisami obowiązującego prawa.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze jest państwową jednostką budżetową.

2. Obsada kadrowa Kolegium

2.1. Kolegium składało się z 11 członków : 5 etatowych i 6 pozaetatowych.

Liczba członków etatowych posiadających wykształcenie :		
wyższe prawnicze : 4	wyższe administracyjne : 1	
Liczba członków pozaetatowych posiadających wykształcenie :		
wyższe prawnicze : 2	wyższe administracyjne : 1	wyższe inne : 3

Wśród członków Kolegium są 3 osoby posiadające uprawnienia do ubiegania się o stanowisko sędziego sądu administracyjnego.

Wśród członków Kolegium 3 osoby mają uprawnienia radcy prawnego, w tym jedna osoba ma również uprawnienia adwokata.

2.2. Biuro Kolegium składało się z sześciu osób, z których pięć ma wykształcenie wyższe.

3. Lokal i wyposażenie Kolegium

Siedziba Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Łomży mieści się w budynku należącym do Skarbu Państwa, w lokalu użyczonym przez Prezydenta Miasta Łomża.

Stan wyposażenia Kolegium w sprzęt biurowy i elektroniczny jest następujący:

- 12 zestawów komputerowych,
- 3 kserokopiarki,
- 2 laptopy,
- 1 aparat cyfrowy,
- 1 dyktafon,
- serwer bazodanowy,
- serwer aplikacji
- stacje robocze (komputerowe stanowisko obsługi petenta),
- monitor,
- skaner,
- firewall,
- ups,
- szafa rack

CZĘŚĆ II

WPLYW SPRAW

1. Liczba spraw ujętych w ewidencji ogółem w roku objętym informacją- 976
w tym spraw:

1.1. pozostałych w ewidencji z okresu poprzedniego – 13*

1.2. wpływ spraw w roku objętym informacją - 963

3. Rodzaje spraw, które wpłynęły w roku objętym informacją:

2.1.Liczba spraw administracyjnych – ogółem - 853

Lp.	Określenie rodzaju sprawy → patrz załącznik do Informacji	Liczba spraw
1.	objęte proceduralnie przepisami Ordynacji podatkowej	212
2.	działalność gospodarcza	0
3.	planowanie i zagospodarowanie przestrzenne	110
4.	pomoc społeczna, świadczenia rodzinne i zaliczka alimentacyjna, oświata (stypendia, pomoc materialna itd.), dodatki mieszkaniowe, sprawy socjalne	285
5.	gospodarka nieruchomościami (bez opłat za wieczyste użytkowanie) , przekształcanie prawa użytkowania wieczystego w prawo własności, prawo geodezyjne i kartograficzne	53
6.	ochrona środowiska, ochrona przyrody i ochrona zwierząt, odpady i utrzymanie porządku i czystości w gminach	56
7.	prawo wodne	17
8.	rolnictwo, leśnictwo, rybactwo śródlądowe, łowiectwo	12
9.	handel, sprzedaż i podawanie napojów alkoholowych	7
10.	prawo o ruchu drogowym, drogi publiczne, transport drogowy	44
11.	prawo górnicze i geologiczne	2
12.	egzekucja administracyjna	3
13.	inne, pozostałe, w tym skargi i wnioski rozpatrywane w trybie Działu VIII Kpa	52

2.2.Sprawy podlegające rozpatrzeniu w trybie ustawy z dnia 30 sierpnia 2002r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2017 r., poz. 1369 – dalej jako Ppsa)/ - 92

2.3 Liczba spraw z zakresu aktualizacji opłat za użytkowanie wieczyste - 18

2.4. Liczba postanowień sygnalizacyjnych - 0

CZEŚĆ III

ZAŁATWIANIE SPRAW ADMINISTRACYJNYCH

1. Liczba spraw załatwionych ogółem w roku objętym informacją - 936

Lp.	Określenie rodzaju rozstrzygnięcia	Liczba spraw		
1.	akty wydane przez SKO jako organ II instancji w tym : <table><tr><td>akty wydane przez SKO w trybie art. 127 § 3 Kpa oraz jako organ II instancji zgodnie z art. 221 Ordynacji podatkowej</td><td>5</td></tr></table> - sposób rozstrzygnięcia patrz → tabela z pkt 1.1.	akty wydane przez SKO w trybie art. 127 § 3 Kpa oraz jako organ II instancji zgodnie z art. 221 Ordynacji podatkowej	5	583
akty wydane przez SKO w trybie art. 127 § 3 Kpa oraz jako organ II instancji zgodnie z art. 221 Ordynacji podatkowej	5			
2.	akty wydane przez SKO jako organ I instancji - sposób rozstrzygnięcia patrz → tabela z pkt 1.2.	253		
3.	postanowienia wydane przez SKO w wyniku rozpatrzenia zażaleń na bezczynność organu, w tym : <table><tr><td>uznające zażalenia za uzasadnione</td><td>4</td></tr></table>	uznające zażalenia za uzasadnione	4	5
uznające zażalenia za uzasadnione	4			
4.	akty wydane przez SKO po rozpatrzeniu w trybie ustawy z dnia 30 sierpnia 2002r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 153, poz. 1270 z późn. zm.)	95		
5.	pozostałe	0		

1.1. Szczegółowe omówienie sposobu załatwienia sprawy przez SKO jako organ II instancji :

Lp.	Określenie rodzaju rozstrzygnięcia	Liczba spraw
1.	decyzje utrzymujące w mocy zaskarżone decyzje (art. 138 § 1 pkt 1 Kpa oraz art.233 § 1 pkt 1 Op)	269
2.	decyzje uchylające decyzje organu I instancji i orzekające co do istoty sprawy oraz uchylające decyzje organu I instancji i umarzające postępowanie (art. 138 § 1 pkt 2 Kpa oraz art. 233 § 1 pkt 2a Op)	125
3.	decyzje uchylające decyzje organu I instancji i przekazujące sprawy do ponownego rozpatrzenia (art. 138 § 2 Kpa oraz art. 233 § 2 Op)	118
4.	decyzje umarzające postępowanie odwoławcze (art. 138 § 1 pkt 3 Kpa oraz art. 233 § 1 pkt 3 Op)	15
5.	pozostałe	56

1.2. Szczegółowe omówienie sposobu załatwienia sprawy przez SKO jako organ I instancji :

Lp.	Określenie rodzaju rozstrzygnięcia	Liczba spraw
1.	postanowienia o wznowieniu postępowania i wyznaczeniu organu właściwego do jego przeprowadzenia (art.150 § 2 Kpa oraz art. 244 § 2 Op)	1
2.	decyzje o odmowie wznowienia postępowania (art. 149 § 3 Kpa oraz art. 243 § 3 Op) (postanowienia)	0
3.	postanowienia o odmowie wszczęcia postępowania w sprawie nieważności decyzji (art. 61a § 1 Kpa oraz decyzje na podstawie art. 249 § 1 Op)	1
4.	decyzje stwierdzające nieważność decyzji organu I instancji oraz decyzje stwierdzające wydanie decyzji przez organ I instancji z naruszeniem prawa (art. 156 – 158 Kpa oraz art. 247 – 251 Op)	17
5.	decyzje o odmowie stwierdzenia nieważności decyzji (art. 158 § 1 Kpa oraz art. 248 § 3 Op)	1
6.	decyzje odmawiające uchylenia decyzji po wznowieniu postępowania (art. 151§ 1 pkt 1 Kpa oraz art. 245 Op)	0
7.	decyzje uchylające i rozstrzygające o istocie sprawy oraz decyzje stwierdzające wydanie decyzji przez organ I instancji z naruszeniem prawa wydane po wznowieniu postępowania(art. 151 § 1 pkt 2 i § 2 Kpa oraz art. 245 Op)	0
8	decyzje umarzające postępowanie prowadzone w I instancji przez SKO (art. 105 § 1 Kpa oraz art. 208 Op)	1
9.	pozostałe	232

2. Liczba spraw administracyjnych pozostałych do załatwienia przez SKO w roku objętym informacją - **21**

CZĘŚĆ IV

ZAŁATWIANIE SPRAW Z ZAKRESU OPŁAT ZA UŻYTKOWANIE WIECZyste NIERUCHOMOŚCI GRUNTOWYCH

1. Liczba spraw z zakresu opłat za użytkowanie wieczyste załatwionych w roku objętym informacją ogółem - **17**

w tym ugody - 6

2. Liczba wniesionych sprzeciwów od orzeczeń SKO - 4
3. Liczba spraw pozostałych do załatwienia przez SKO - 2

CZEŚĆ V

SKARGI DO SĄDU ADMINISTRACYJNEGO

- 1. Sprawy prowadzone przez Kolegium w trybie ustawy z dnia 30 sierpnia 2002r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. z 2017 r., poz. 1369– dalej jako Ppsa) :**

Liczba spraw w roku objętym informacją ogółem - 95

w tym :

- 1.1. Liczba skarg na decyzje i postanowienia Kolegium skierowanych do WSA w roku objętym informacją, ogółem - 93
    - wskaźnik „zaskarżalności” – 16,30 %
  - 1.2. Liczba skarg na bezczynność Kolegium skierowana do WSA w roku objętym informacją, ogółem - 0
  - 1.3. Liczba skarg uwzględnionych przez Kolegium we własnym zakresie w trybie art. 54 § 3 Ppsa, ogółem - 0
  - 1.4. Liczba skarg kasacyjnych na orzeczenia WSA (w tym zażaleń na postanowienia) skierowanych przez SKO w roku objętym informacją do Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie , ogółem - 0
  - 1.5. Liczba innych spraw prowadzonych przez Kolegium w trybie określonym przepisami Ppsa, skierowanych do WSA, ogółem – 0
  - 1.6. Liczba sprzeciwów od decyzji Kolegium skierowanych do WSA - 2
-
- 2. Skargi na akty i czynności Kolegium rozpatrzone przez Wojewódzki Sąd Administracyjny prawomocnymi orzeczeniami w roku objętym informacją :**

Liczba orzeczeń WSA w roku objętym informacją ogółem -

w tym :

Lp.	Rodzaj rozstrzygnięcia	Liczba spraw
1.	Skargi na decyzje i postanowienia rozpoznane przez Sąd w tym : uwzględnienie skargi	82 15
2.	Skargi na bezczynność Kolegium rozpoznane przez Sąd w tym : uznające skargi za uzasadnione	0 0

Część VI.

Informacje dodatkowe i wnioski.

Ogólna liczba spraw jaka wpłynęła do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Łomży w 2017 r. wynosiła 963.

Największą liczbę spraw stanowiły sprawy z zakresu szeroko rozumianej pomocy społecznej i stanowiły 33,4 %. Następnie pod względem wielkości mieściły się sprawy z ordynacji podatkowej – 24,9 %, planowanie i zagospodarowanie przestrzenne – 12,9 %, ochrona środowiska, ochrona przyrody i ochrona zwierząt, odpady i utrzymanie porządku i czystości w gminach - 6,6 %, gospodarka nieruchomościami, przekształcenie prawa użytkowania wieczystego w prawo własności, prawo geodezyjne i kartograficzne - 6,2 %, prawo o ruchu drogowym, drogi publiczne, transport drogowy – 5,2 %, prawo wodne - 2 %, rolnictwo, leśnictwo, rybactwo śródlądowe, łowiectwo – 1,4 %, handel, sprzedaż i podawanie napojów alkoholowych – 0,8 %, egzekucja administracyjna – 0,3 %, prawo górnicze i geologiczne – 0,2 %. Sprawy inne, pozostałe stanowiły – 6,1 %.

Z ogólnej liczby rozstrzygniętych w Kolegium w formie decyzji administracyjnych – 46,1 % stanowiły decyzje utrzymujące w mocy rozstrzygnięcia organów I instancji. 20,3 % stanowiły decyzje uchylające rozstrzygnięcia pierwszoinstancyjne i przekazujące sprawy do ponownego rozpatrzenia. Decyzji reformatoryjnych było 21,4 %, decyzji umarzających postępowanie odwoławcze – 2,6 %. Pozostałe sprawy zostały rozpatrzone w inny sposób, co stanowi - 9,6 %.

W roku objętym niniejszą informacją Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Łomży załatwiało sprawy w terminach określonych przez Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2017 r., poz. 1257) w art. 35 § 3 oraz ustawą z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2017 r., poz. 201) w art. 139 § 3 w związku z czym nie było zaległości w rozpatrywaniu spraw. Sprawy, które nie zostały rozpatrzone w grudniu 2017 r. Kolegium rozpatrzyło w styczniu 2018 r.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Łomży prowadziło działalność pozaorzecniczą. Prezes uczestniczyła w Zgromadzeniach Ogólnych KRSKO. Etatowi i pozaetatowi członkowie kolegium uczestniczyli w szkoleniu nt: Nowelizacja Kodeksu postępowania administracyjnego”. Etatowi i pozaetatowi członkowie kolegium wzięli

również udział w szkoleniu na temat problemów orzecznich wynikających ze stosowania przepisów ustawy o pomocy społecznej, ustawy o świadczeniach rodzinnych, ustawy o uwarunkowaniach środowiskowych, ustawy o ordynacji podatkowej. Uczestnicy wymienili także doświadczenia w zakresie stosowania nowych przepisów znowelizowanego Kodeksu postępowania administracyjnego. Omówili instytucję mediacji, ugody i milczącego załatwienia sprawy. Główny księgowy, kierownik i inspektor biura Kolegium wzięły udział w wielopanelowym szkoleniu. Tematami tego spotkania były: „Praktyczne aspekty księgowości i sprawozdawczości budżetowej”, „Rola Elektronicznego Zarządzania Dokumentem w samorządowym kolegium odwoławczym”, „Ochrona danych osobowych w samorządowym kolegium odwoławczym w świetle rozporządzenia UE o ochronie danych” i „Obsługa platformy ePUAP”.

W styczniu 2017 r. odbyła się w Samorządowym Kolegium Odwoławczym w Łomży kontrola Najwyższej Izby Kontroli, Delegatura w Białymstoku. Dotyczyła ona wykonania budżetu państwa w 2016 r. w części 86/45. NIK zwrócił uwagę, że zgodnie z rozporządzeniem Ministra Finansów w sprawie szczegółowego sposobu, trybu i terminów opracowania materiałów do projektu ustawy budżetowej na rok 2016, mierniki realizacji budżetu w układzie zadaniowym powinny odnosić się do tego, na co dysponent realizujący zadania publiczne mają wpływ. Tyle tylko, że samorządowe kolegia odwoławcze nie mają 100% wpływu na realizowane zadania publiczne. NIK wniósł także o dokonywanie wydatków budżetowych w sposób gospodarny i stosowny do potrzeb.

W lutym 2017 r. odbyła się również kontrola Okręgowej Inspekcji Pracy w Białymstoku, Oddział w Łomży. Dotyczyła prawa pracy oraz przestrzegania bezpieczeństwa i higieny pracy. Kontrolująca zarzuciła, że Pani Prezes ma zbyt dużo zaległego urlopu i bezwzględnie powinna go wykorzystać.

W dalszym ciągu prowadzona była współpraca z Prokuraturą Okręgową w Łomży. Polegała ona na przekazywaniu comiesięcznej informacji o ciekawszych, ze społecznego punktu widzenia sprawach i sposobie ich załatwienia.

Plan finansowy Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Łomży według ustawy budżetowej na 2017 r. wynosił 1 163 600 zł, a wydatki ogółem 1 149 598,38 zł. Kolegium ogółem wydatkowało 1 149 598,38 zł, w tym 989 225,11 zł to wydatki na wynagrodzenia osobowe i bezosobowe. Pozostałe środki budżetowe w wysokości 160 373,27 zł wydatkowano na pokrycie kosztów działalności statutowej SKO w Łomży, w tym 7 262 zł na koszty postępowania sądowego pomimo, że w budżecie na ten cel zaplanowano 4 000 zł. Niewykorzystane środki finansowe w wysokości 14 001,62 zł zostały zwrócone na konto Ministerstwa Finansów.

Wybrane problemy orzecznicze w 2017 r.

W 2017 r. Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Łomży rozpatrzyło sześć odwołań od decyzji organów I instancji dotyczących udzielenia zezwoleń na sprzedaż następujących rodzajów napojów alkoholowych: powyżej 4,5% do 18% zawartości alkoholu (z wyjątkiem piwa) i powyżej 18% zawartości alkoholu przeznaczonych do spożycia poza miejscem sprzedaży oraz jedno odwołanie od decyzji odmawiającej udzielenia zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych zawierających powyżej 18% alkoholu przeznaczonych do spożycia poza miejscem sprzedaży.

W jednym przypadku Kolegium nie uwzględniło odwołania i utrzymało w mocy decyzję organu I instancji, natomiast w 6 przypadkach uwzględniło odwołania i uchyliło decyzje organu I instancji, w tym w 3 przypadkach w całości i w 3 przypadkach w części. Częściowe

uchylenie decyzji organu I instancji dotyczyło nieprawidłowego oznaczenia punktu sprzedaży napojów alkoholowych (mieszczącego się w dwóch połączonych ze sobą lokalach). Kolegium orzekło, że połączone ze sobą lokale stanowią jeden sklep, będący punktem sprzedaży napojów alkoholowych zgodnie z zezwoleniem (wydanym przez organ I instancji). Natomiast uchylenie decyzji organu I instancji w całości wiązało się z obowiązkiem wydania przez Kolegium rozstrzygnięcia co do istoty sprawy, czyli wydania zezwoleń podmiotowi, któremu odmówiono ich wydania (1 przypadek) oraz wydania zezwoleń podmiotowi (będącemu stroną postępowania pierwszo instancyjnego) innemu niż wskazany w skarżonej decyzji (3 przypadki). Zmiana przez Kolegium podmiotu, któremu udzieliło zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych (2 sprawy) oraz utrzymanie w mocy decyzji organu I instancji przyznającej zezwolenia (1 sprawa) spowodowała wniesienie trzech skarg do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Białymstoku przez podmioty, którym odmówiono wydania zezwoleń. Z informacji posiadanych przez Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Łomży wynika, że WSA w Białymstoku uwzględnił wniesione skargi i uchylił decyzje Kolegium oraz poprzedzające ich wydanie decyzje organu I instancji. WSA w Białymstoku w dwóch przypadkach uznał, że zarzuty skarg są bezzasadne, niemniej skarżone decyzje zostały wydane z naruszeniem art. 15 KPA oraz art. 138 § 1 pkt 2 KPA, gdyż:

- organ odwoławczy nie miał kompetencji do wydania kasacyjnego rozstrzygnięcia i merytorycznego załatwienia sprawy co do jej istoty, o czym przesądza charakter stwierdzonych uchybień w toku postępowania odwoławczego. Stwierdzenie przez Kolegium, że organ I instancji błędnie przyjął, iż do rozdysponowania pozostał jeden wolny punkt sprzedaży napojów alkoholowych (objętych limitem punktów ustalonych przez radę gminy), w sytuacji, gdy do rozdysponowania były dwa wolne punkty, powinno spowodować zakończenie postępowania odwoławczego wydaniem decyzji w sposób określony w art. 138 § 2 KPA. W przeciwnym razie wydanie zaskarżonej decyzji obarczone zostało wadą w postaci naruszenia reguły dwuinstancyjności postępowania, gdyż podmioty, które złożyły wnioski o wydanie przedmiotowego zezwolenia zostały pozbawione prawa do dwukrotnego rozpatrzenia sprawy w dwóch instancjach postępowania administracyjnego;

- postępowanie organu odwoławczego, który decyzją kasacyjną i orzekającą jednocześnie co do istoty sprawy rozdysponował większą ilość punktów od tej będącej przedmiotem rozpatrzenia przez organ I instancji, sprzeciwiło się zasadzie swobody (wolności) działalności gospodarczej, gdyż zgodnie z art. 6 ust. 1 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej, podejmowanie, wykonywanie i zakończenie działalności gospodarczej jest wolne dla każdego na równych prawach, z zachowaniem warunków określonych przepisami prawa, co stanowi odwołanie się do konstytucyjnej zasady równości wobec prawa (art. 32 Konstytucji RP).

Od tych dwóch z wyroków WSA w Białymstoku (wydanych sprawie zakończonej tą samą decyzją Kolegium) strona postępowania wywiodła skargi kasacyjne, w których wniosła o uchylenie w całości skarżonych wyroków. Skargi kasacyjne oparto na podstawie naruszenia przez Sąd przepisów postępowania, które mogło mieć wpływ na wynik sprawy, a mianowicie niewłaściwe zastosowanie art. 145 § 1 pkt 1 lit. c, Prawa o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, w związku z art. 138 § 1 pkt 2 i art. 15 KPA, poprzez uwzględnienie skargi pomimo nienaruszenia przepisów postępowania przez Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Łomży na etapie postępowania administracyjnego, w następstwie błędnego przyjęcia, iż w stanie faktycznym sprawy dotyczącym wydania zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych zawierających od 4,5% do 18% (z wyjątkiem piwa) i powyżej 18% alkoholu przeznaczonych do spożycia poza miejscem sprzedaży, Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Łomży z uwagi na zasadę dwuinstancyjności nie było uprawnione do

wydania merytoryczno-reformacyjnego rozstrzygnięcia i winno było wydać decyzję o uchyleniu zaskarżonej decyzji i przekazaniu sprawy do ponownego rozpatrzenia. Do chwili obecnej Naczelny Sąd Administracyjny w Warszawie nie rozpatrzył jeszcze przedmiotowych skarg kasacyjnych.

Problemy wynikające z orzecznictwa Kolegium w zakresie spraw drogowych, rejestracji samochodów, praw jazdy.

W 2017 r. w Samorządowym Kolegium Odwoławczym w Łomży zgodnie z repertorium było 10 spraw drogowych, gdzie materialnoprawną podstawę zaskarżonych decyzji stanowiły przede wszystkim przepisy ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym (j.t. Dz. U. z 2017 r. poz. 128, z późn. zm.). Nadto 34 spraw z zakresu z zakresu rejestracji samochodów, praw jazdy, gdzie materialnoprawną podstawę zaskarżonej decyzji stanowiły przede wszystkim przepisy ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. o kierujących pojazdami / tekst jednolity Dz. U z 2016 r. poz.627 ze zm./.

Dokonując oceny problemów, na jakie napotkały organy I i II instancji przy stosowaniu w praktyce przepisów ww. ustaw Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Łomży stwierdziło, że miały one różnorodny charakter. Było również kilka spraw na beczynność organu pierwszej instancji, gdzie uznano zażalenia za uzasadnione.

Przykładowo można wymienić, że istniały wątpliwości w kwestii np. zezwolenia na przejazd po drodze powiatowej pojazdu nienormatywnego. Organ pierwszej instancji naruszył art. 64a Prawo o ruchu drogowym. Zezwolenie uprawniające do ruchu po całej drodze powiatowej określonej we wniosku nie mogło być zgodnie z wnioskiem wydane, z uwagi na stan techniczny 2 mostków i ograniczenie ich nośności do 15 ton.

Osobnym zakresem spraw były te w których wydawano decyzje o cofnięciu uprawnień do kierowania pojazdami w przypadku stwierdzenia na podstawie orzeczenia psychologicznego istnienia przeciwwskazań psychologicznych do kierowania pojazdem. Zgodnie z art. 103 ust. 1 pkt 1 lit. b ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. o kierujących pojazdami / tekst jednolity Dz. U z 2016 r. poz.627 ze zm./ starosta wydaje decyzję administracyjną o cofnięciu uprawnienia do kierowania pojazdami w przypadku stwierdzenia na podstawie orzeczenia psychologicznego istnienia przeciwwskazań psychologicznych do kierowania pojazdem. W tego rodzaju sprawach skoro skarżący po otrzymaniu orzeczenia psychologicznego nie wystąpił w określonym w orzeczeniu terminie z wnioskiem o przeprowadzenie powtórnego badania do wojewódzkiego ośrodka medycyny pracy. Dlatego też Kolegium zobowiązane było utrzymać w mocy skarżone decyzje mimo wskazywanej trudnej sytuacji życiowej i finansowej skarżących, czy też dużej dolegliwości skutków jakie spowoduje cofnięcie skarżącemu uprawnienia do kierowania pojazdami silnikowymi.

Podobnie w zakresie spraw o zatrzymaniu prawa jazdy. Zgodnie z art.102 ust. 1 pkt 4, ust. 1c, ust. 1e ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. o kierujących pojazdami /tekst jednolity Dz.U. z 2017 r. poz.978 z póź. zm./ starosta wydaje decyzję administracyjną o zatrzymaniu prawa jazdy lub pozwolenia na kierowanie tramwajem, w przypadku, gdy kierujący pojazdem przekroczył dopuszczalną prędkość o więcej niż 50 km/h na obszarze zabudowanym. Starosta wydaje decyzję, o której mowa w ust. 1 pkt 4 lub 5, na okres 3 miesiące, nadając jej rygor natychmiastowej wykonalności oraz zobowiązując kierującego do zwrotu prawa jazdy, jeżeli dokument ten nie został zatrzymany w trybie art. 135 ust. 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym. Okres, o którym mowa w ust. 1c i 1d, oblicza się na zasadach określonych w ustawie z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego, przy czym dla ustalenia początku okresu jest właściwa data zwrotu dokumentu do organu właściwego w sprawach wydawania dokumentów stwierdzających uprawnienia do

kierowania pojazdami, a w przypadku zatrzymania prawa jazdy w trybie art. 135 ust. 1 pkt 1a ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym - data tej czynności.

W innej sprawie skierowania na kontrolne sprawdzenie kwalifikacji w trybie art. 114 ust. 1 pkt 1 lit b ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. Prawo o ruchu drogowym, podstawą złożonego w sprawie wniosku o stwierdzenie nieważności decyzji prezydenta miasta były zarzuty, że została ona wydana z rażącym naruszeniem prawa. Jednocześnie wnioskodawca nie wskazał, które prawo materialne jego zdaniem zostało naruszone przez prezydenta miasta w sposób rażący w decyzji, której stwierdzenia nieważności on żądał. Przywołany przez niego wyrok Sądu Rejonowego w Łomży nie stanowił podstawy wydania decyzji. Co więcej nawet gdyby tak było, to byłaby to przesłanka o której mowa w art. 145 § 1 pkt 8 kpa / decyzja została wydana w oparciu o inną decyzję lub orzeczenie sądu, które zostało następnie uchylone lub zmienione/ dającą podstawę do wznowienia postępowania, a nie do stwierdzenia nieważności decyzji.

Natomiast w innej sprawie w postępowaniu wznowieniowym organ pierwszej instancji wznowił postępowanie a następnie odmówił uchylecia swojej decyzji w sprawie cofnięcia uprawnienia do kierowania pojazdami silnikowymi. W postępowaniu odwoławczym SKO uchyliło zaskarżoną decyzję w całości, uchyliło postanowienie organu pierwszej instancji w przedmiocie wznowienia postępowania w żądanej sprawie i odmówiło wznowienia postępowania w tej sprawie. W uzasadnieniu swojej decyzji Kolegium wskazało, że przed wznowieniem postępowania w sprawie należy uprzednio zbadać, czy strona dochowała miesięcznego terminu od dowiedzenia się o okoliczności stanowiącej podstawę do wznowienia postępowania. W przedmiotowej sprawie miesięczny termin został znacznie przekroczony.

Informacja z działalności SKO w Łomży za 2017r. - Orzecznictwo w sprawach objętych przepisami Ordynacji podatkowej i ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach.

W trakcie postępowań o ustalenie wysokości opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi wyłonił się problem jak oceniać jednorazowe naruszenie zasad selektywnej zbiórki odpadów komunalnych zbieranych na nieruchomościach będących w posiadaniu Spółdzielni Mieszkaniowej.

Zgodnie z art. 9f ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (t.j. Dz. U. z 2017 r. poz. 1289, dalej jako: u.c.p.g) w przypadkach niedopełnienia przez właściciela nieruchomości obowiązku w zakresie selektywnego zbierania odpadów komunalnych podmiot odbierający odpady komunalne przyjmuje je jako zmieszane odpady komunalne i powiadamia o tym gminę. Zgodnie zaś z art. 6o ust. 1 u.c.p.g., w razie niezłożenia deklaracji o wysokości opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi albo uzasadnionych wątpliwości co do danych zawartych w deklaracji wójt, burmistrz lub prezydent miasta określa, w drodze decyzji, wysokość opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi, biorąc pod uwagę dostępne dane właściwe dla wybranej przez radę gminy metody, a w przypadku ich braku - uzasadnione szacunki, w tym w przypadku nieruchomości, na których nie zamieszkują mieszkańcy, średnią ilość odpadów komunalnych powstających na nieruchomościach o podobnym charakterze.

W przedmiotowych sprawach podmiot odbierający odpady, zawiadomił organ I instancji na podstawie art. 9f u.c.p.g., że doszło do naruszenia zasad selektywnej zbiórki na terenach należących do Spółdzielni Mieszkaniowej. Informacje podmiotu odbierającego odpady wskazywały, że na jednej z nieruchomości należących do Spółdzielni Mieszkaniowej odnotowano tylko jeden przypadek naruszenia selektywnego gromadzenia odpadów

dotyczący tylko jednego pojemnika na odpady „bio” W przypadku zaś innej nieruchomości będącej w posiadaniu Spółdzielni odnotowano jednorazowy przypadek naruszenia selektywnego gromadzenia odpadów i dotyczący tylko jednego pojemnika na „szkło”.

Na tej podstawie organ I instancji w stosunku do każdej z powyższych nieruchomości wydał decyzje określające wysokość opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi, w których zamiast dotychczasowej stawki opłaty za odpady zbierane w sposób selektywny zastosował podwyższoną stawkę dla odpadów zbieranych w sposób nieselektywny.

Ustawa o utrzymaniu czystości i porządku w gminach nie ustala kryteriów oceny czy w takich jak wyżej opisane incydentalnych, jednorazowych wypadkach dochodzi już do „uzasadnionych wątpliwości co do danych zawartych w deklaracji” pozwalających na określenie wysokości opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi w drodze decyzji. Problem ten jest szczególnie istotny na nieruchomościach należących do Spółdzielni Mieszkaniowych, na których odpady pochodzą od wielu gospodarstw domowych i utrzymanie dyscypliny w selektywnej zbiórce odpadów jest wyjątkowo trudne. Oceny czy dochodzi do uzasadnionych wątpliwości należy zatem dokonywać ad casum.

W rozpatrywanych sprawach Kolegium uchyliło zaskarżone decyzje i przekazało sprawy do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji, bowiem doszło do wniosku, że potwierdzone powiadomieniem podmiotu odbierającego odpady jednorazowe ujawnienie odpadów zmieszanych tylko w jednym z pojemników nie prowadzi do stwierdzenia „uzasadnionych wątpliwości” co do danych zawartych w deklaracji i tym samym nie implikuje nałożenia obowiązku podwyższenia opłaty za odbieranie odpadów w całym cyklu miesięcznym. Pogląd zaprezentowany przez Kolegium znalazł potwierdzenie w orzecznictwie sądowo-administracyjnym. W wyroku WSA w Gliwicach z dnia 5 października 2016r. sygn. akt I SA/Gl 656/16 stwierdzono, że jednorazowe incydentalne zmieszanie odpadów zbieranych w sposób selektywny nie może stanowić podstawy do zmiany stawki opłaty za gospodarowanie odpadami w danym okresie.

Inaczej należałoby postąpić, gdyby zbieranie odpadów w sposób zmieszany na nieruchomości miało charakter powtarzalny w ciągu miesiąca, na przykład gdyby dotyczyło to pojemnika, który przynajmniej dwa razy w ciągu miesiąca zawierał odpady zmieszane, gdyż wówczas istniałaby uzasadniona wątpliwość co do danych zawartych w deklaracji. Jednakże w tych konkretnych postępowaniach ujawnione wątpliwości nie są aksjomatem, skutkującym nałożeniem wyższej opłaty za gospodarowanie odpadami.

Ustawodawca nie wprowadził żadnej regulacji pozwalającej na stwierdzenie, że selektywna zbiórka odpadów ma miejsce wtedy, kiedy zdecydowanie przeważająca część odpadów jest prawidłowo umieszczana w kontenerach przeznaczonych na zbieranie określonej frakcji, a w odniesieniu do nieznacznej części wymóg ten nie jest zachowany. W takich wypadkach należy kierować się zdrowym rozsądkiem i każdorazowo dokonywać oceny na tle konkretnego przypadku, mając na uwadze zasadę aby „nie strzelać do wróbla z armaty”.

ZMIANA STOSUNKÓW WODNYCH GRUNCIE ZE SZKODĄ DLA GRUNTÓW SĄSIEDNICH – wybrane problemy

W ustawie z dnia 20 lipca 2017r. Prawo wodne (Dz. U. z 2017r. poz. 1566 ze zm.), w której zmiany regulacji dotyczących tematyki zawartej w tytule weszły w życie 1 stycznia 2018r., znajduje się procedura chroniąca właścicieli gruntów przed działaniami właścicieli gruntów sąsiednich, które by polegały na zmianie stanu wody na gruncie sąsiednim, zwłaszcza kierunku odpływu znajdującej się na gruncie wody opadowej, lub też kierunku odpływu ze źródeł, ze szkodą dla gruntu tych właścicieli. W przypadku takich niekorzystnych działań właściciel gruntu może szukać ochrony, jaką zapewnia mu decyzja wójta, burmistrza lub

prezydenta miasta, który może nakazać właścicielowi gruntu sąsiedniego przywrócenie stanu poprzedniego lub wykonanie urządzeń zapobiegających szkodom. W porównaniu z poprzednio obowiązującym stanem prawnym zmiany, które weszły w życie 1 stycznia 2018r. są niewielkie. Art. 29 ustawy zmienił się na art. 234, w którym dokonano małej korekty kształtu przesłanek (dodając zapis, że zmianą stosunków wodnych jest także zmiana natężenia odpływu znajdujących się na gruncie wód opadowych lub roztopowych). Ponadto doprecyzowano, że decyzja w tego rodzaju sprawach wydawana będzie z urzędu i na wniosek. W przypadku zaistnienia ustawowych przesłanek organ musi wydać decyzję zawierającą określone nakazy. Organy otrzymały także kompetencje do wskazania terminu wykonania obowiązków, a ustawodawca zdecydował o swoistym przedawnieniu (postępowania w sprawie nie wszczyna się, jeżeli upłynęło 5 lat od dnia, w którym właściciel gruntu sąsiedniego dowiedział się o szkodliwym oddziaływaniu na jego grunt) oraz potwierdził, że nakaz zawarty w wydanej w sprawie decyzji nie zwalnia z innych obowiązków administracyjnych (uzyskania pozwolenia wodnoprawnego albo dokonania zgłoszenia wodnoprawnego). W art. 235 (w starym stanie prawnym art. 30) doprecyzowano, że niezatwierdzona ugoda nie podlega wykonaniu, a po zatwierdzeniu podlega wykonaniu w trybie określonym w przepisach ustawy z dnia 17 czerwca 1966r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji. Ciekawym rozwiązaniem i swoistym novum jest to, że w art. 478 nowej ustawy przewidziano nowe rozwiązanie – karę grzywny, za uchybienie przepisowi art. 234 ust. 1.

W ramach procedury wydawania decyzji nakazującej właścicielowi gruntu sąsiedniego przywrócenie stanu poprzedniego lub wykonanie urządzeń zapobiegających szkodom pojawiają się różne problemy:

I. Strony w postępowaniu o naruszenie stosunków wodnych na gruncie i trudności praktyczne z ich ustaleniem.

Wielopodmiotowość stron tego postępowania jest zjawiskiem oczywistym, a na organie prowadzącym postępowanie, zgodnie z art. 28 kodeksu postępowania administracyjnego, spoczywa obowiązek każdorazowego weryfikowania kręgu stron postępowania, których może być wiele zarówno po stronie zobowiązanych, jak i uprawnionych na mocy decyzji zawartych w art. 234 ust. 3 Prawa wodnego. W praktyce pojawił się problem dotyczący tego, czy gmina może być stroną w postępowaniu toczącym się na podstawie art. 234 ustawy. Jak wynika z jednolitego stanowiska doktryny, brakuje obecnie, w związku z nieistnieniem takiej normy w ustawie i uchyleniem art. 27a k.p.a., normy prawa, która by wyłączała wójta, burmistrza lub prezydenta miasta od orzekania w sprawie z zakresu zmiany stosunków wodnych, w których jego gmina jest stroną. Ponadto obowiązkowi takiego nie można się wprost dopatrzeć w regulacjach art. 24 § 1 i § 4 k.p.a. Badając krąg stron postępowania, organ prowadzący postępowanie powinien również zwrócić uwagę na to, czy wydawana przez niego „(...) nie będzie naruszać interesu prawnego lub obowiązku innych podmiotów”, a jej wykonanie „(...) nie spowoduje dalszych szkód na gruntach sąsiednich” (tak: wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Krakowie z dnia 14 maja 2014r. sygn. II SA/Kr 392/14 LEX nr 1531405). W orzecznictwie nie wyjaśniono dokładnie tego pojęcia, ale nie może być wątpliwości, że ma ono szerszy zakres, niż grunty sąsiadujące bezpośrednio z gruntem podmiotu, który zmienia stan wody na swoim gruncie.

II. Prawidłowe postępowanie wyjaśniające.

Wyjaśnienie tego typu spraw zaczyna się od stwierdzenia szkody na gruncie, a następnie wiązania tej szkody ze zmianą stanu wody na gruncie sąsiednim. Podstawowym i niezbędnym, pierwszym dowodem, jaki należy każdorazowo przeprowadzić w tego typu

sprawie, są oględziny nieruchomości objętych postępowaniem. Nie jest to dowód wymagany wyraźnym przepisem prawa, ale charakter tego typu spraw przesądza o tym, że musi on być przeprowadzony. Oględziny, będąc jednym z dowodów postępowania, mogą także służyć weryfikacji ustaleń poczynionych na podstawie innych dowodów oraz są jednym ze środków dowodowych, w którym strony powinny czynnie brać udział, co może się przyczynić do pełnego wyjaśnienia wszystkich istotnych okoliczności sprawy. Sprawy z zakresu stosunków wodnych wymagają wiedzy fachowej w tym zakresie, a zatem dowód w postaci oględzin przeprowadzony przez osoby tej wiedzy nieposiadające najczęściej będzie niewystarczający do właściwego ustalenia zaistnienia przesłanek wskazanych w art. 234 ust. 3 ustawy (Por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi z dnia 3 sierpnia 2016r. sygn. II SA/Łd 283/16 LEX nr 2105270 oraz wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Kielcach z dnia 18 czerwca 2014r. sygn. II SA/Ke 373/14 LEX nr 1479326). Drugim dowodem jawiącym się jako oczywisty i podstawowy w tego typu sprawach jest dowód w postaci opinii biegłego, gdyż do ich rozstrzygnięcia wymaga się wiedzy specjalistycznej. Dlatego też, gdy ustalenie okoliczności istotnych dla sprawy jest niemożliwe „(...) przy pomocy wskazówek wiedzy, doświadczenia życiowego oraz zasad logicznego rozumowania dostępnych organom administracji (...), organ administracji publicznej musi sięgnąć po ten dowód i skorzystać z niego.” Orzecznictwo wskazuje także, jakiej specjalizacji biegłego powinien powołać organ. Musi to być osoba posiadająca wiedzę i doświadczenie z zakresu hydrologii, gospodarki wodnej, postępowań wodno-prawnych i melioracji wodnych. Osoba taka w swojej opinii powinna, w miarę potrzeb, dokonać przeprowadzenia odpowiednich badań, analiz i obliczeń. Ocena takiego dowodu następuje jak każdego innego dowodu – zgodnie z zasadą swobodnej oceny dowodów, a zatem dowód ten, choć bez wątplenia najbardziej miarodajny w tego typu sprawach, nie będzie korzystał z większej mocy dowodowej (por. teza 3 wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi z dnia 4 lipca 2013r. sygn. II SA/Łd 336/13 LEX nr 1344924). Organ, nawet mimo braku zastrzeżeń zgłoszonych przez strony postępowania, powinien ocenić, czy opinia biegłego zawiera odpowiedź na wszystkie pytania istotne do rozstrzygnięcia sprawy i w przypadku braku takich odpowiedzi rozważyć zadanie biegłemu dodatkowych pytań. Dopiero po wyjaśnieniu wszystkich zastrzeżeń stron do opinii i pełnego zebrania materiału dowodowego organ może dokonać ustaleń i ocen potrzebnych do podjęcia rozstrzygnięcia, zestawiając wnioski płynące z opinii z innymi dowodami w sprawie (wyrok z dnia 6 sierpnia 2015r. Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gorzowie Wielkopolskim sygn. II SA/Go 377/15 LEX nr 1937334). Pozostałe dowody, jakimi można się posłużyć w sprawach z zakresu zakłócenia stosunków wodnych na gruncie ze szkodą dla gruntów sąsiednich, to najczęściej zeznania świadków, wyjaśnienia i zeznania samych stron postępowania, materiał fotograficzny oraz dokumenty. Dowody te jednakże najczęściej potwierdzają lub negują stan faktyczny ustalony w trakcie oględzin lub opinii biegłego.

III. Związek przyczynowo-skutkowy między istnieniem szkody a naruszeniem stanu wody na gruncie.

W orzecznictwie podkreśla się, że związek pomiędzy zmianą stanu wód, a szkodą musi być ustalony jednoznacznie i musi być to „(...) adekwatny związek przyczynowo-skutkowy, co oznacza, że szkoda powinna być typowym, normalnym następstwem dokonanej na gruncie zmiany stanu wód”. Wskazuje się, że szkoda powinna „(...) objawiać się negatywnym uszczerbkiem majątkowym w aktywach strony albo powodować sytuację, w której niemożliwe by było użytkowanie nieruchomości w sposób dotychczasowy” (teza wyroku z dnia 17 września 2013r. Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Rzeszowie sygn. II

SA/Rz 161/13 LEX nr 1395467). Ustalenie adekwatnego związku pomiędzy zaistnieniem szkody a zmianą stanu wody na gruncie wydaje się najistotniejszym elementem postępowania wyjaśniającego w sprawie, a ciężar dowodowy w tym zakresie spoczywa na organach orzekających w sprawie. Organ prowadzący postępowanie musi ustalić i wykazać ów związek (wyrok z dnia 25 października 2012r. Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Krakowie sygn. II SA/Kr 420/12 LEX nr 1235517). Ustalenie takiego związku niejednokrotnie nie jest łatwe, często niemożliwe bez przeprowadzenia dowodu z opinii biegłego (zob. teza 2 wyroku z dnia 21 czerwca 2013r. Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi sygn. II SA/Łd 263/13 LEX nr 1333582).

IV. Rodzaje rozstrzygnięć kończących postępowanie.

W przypadku zaistnienia przesłanek wskazanych w ustawie, organ wydaje decyzję, o jakiej mowa w art. 234 ust. 3. Organ prowadzący postępowanie powinien precyzyjnie opisać rodzaj i zakres koniecznych do wykonania prac lub urządzeń, określić parametry tych urządzeń i zadbać o to, by decyzja faktycznie nadawała się do wykonania. Powinien także wskazać w uzasadnieniu swego rozstrzygnięcia, że wykonanie takich prac lub urządzeń będzie wystarczające dla przywrócenia poprzedniego stanu wód na gruncie lub do zapobieżenia dalszym szkodom. Decyzje wydawane w sprawie nie mogą zawierać takiej klauzuli dodatkowej, jak termin wykonania nałożonych obowiązków, a obowiązki te powinny być wykonane na zasadach ogólnych, tj. w momencie kiedy decyzja w sprawie stanie się ostateczna (wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Krakowie z dnia 12 czerwca 2012r. sygn. II SA/Kr 149/12). Innym rozstrzygnięciem sprawy jest odmowa nałożenia na stronę obowiązków wskazanych w art. 234 ust. 3 ustawy. Następuje ona wtedy, gdy organ prowadzący postępowanie nie stwierdzi jednoznacznego zaistnienia którejkolwiek z dwóch wskazywanych już powyżej przesłanek a postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem jednej ze stron. W przypadku prowadzenia postępowania z urzędu powinno dojść do umorzenia postępowania. Art. 235 ustawy reguluje możliwość zawarcia przez właścicieli gruntów ugody, w której ustalą oni zmiany stanu wody na gruntach. Możliwość zawarcia ugody wyłączona jest w przypadku, gdy ustalane zmiany wpłyną szkodliwie na inne nieruchomości lub na gospodarkę wodną. Jest ona instytucją cywilnoprawną, gdyż jej zawarcie pozostaje prawem, a nie obowiązkiem stron, a ponadto dochodzi w niej do polubownego załatwienia sporu związanego z wzajemnymi ustępstwami. Zawiera ona także pewne elementy administracyjnoprawne, w tym wymóg zatwierdzania takiej ugody decyzją.

PREZES
Samorządowego Kolegium Odwoławczego
w Łodzi

mgr Anna Sadowska

*sprawy administracyjne i z zakresu opłat za użytkowanie wieczyste pozostałych w ewidencji z okresu poprzedniego.